

Lærarafelagið

Tað er beinleiðis samanhangur millum trivnað og læring í skúlanum. Tí harmar tað eisini formannin í Føroya Lærarafelag, at ikki meira orka verður sett av til at betra trivnaðin, eitt nú til floksins tíma

MODELLMYND

MUGU VELJA MILLUM TRIVNAÐ OG FAKLIG KRØV

Happing gongur oftast fyrst seg í skúlanum, og tá eru lærarar fyrst fyrst at basa trupulleikanum. Men lærarar eru undir støðugum trýsti at liva upp til bæði størri faklig krøv og betri trivnað. Men orka og amboð eru ikki til at røkka báðum, og tað setur lærarar í eina ringa tvístøðu

RÓGVI NYBO

Okkurt um 2.000 tímar nýttir eitt barn í skúlanum um árið. Tað er her, meginparturin av gerandisdegnum er, og ein stórir partur av sosiala lívinum hjá einum barni gongur fyrst seg. Men tað er samstundis eisini oftast í skúlanum, at skuggasíðan av sosialari samveru, happingin, fer fram. Formaðurin í Føroya Lærarafelag, Herálvur Jacobsen, er greiður á málinum, tá spurt verður um, hvussu teirra limir eru ílatnir til at basa trupulleikunum við happing.

– Vit hava ferð eftir ferð víst á fyrst Mentamálaráðnum, at tað tekur tíð og at vit mangla amboð til at basa happing í skúlanum. Til dømis at tíð og pengar verða settir av til floksins tíma, sum júst skal styrkja trivnaðin í skúlanum. Eingir pengar verða settir av til hesar tímar í dag, og teir skúlar, ið hava floksins tíma, mugu

so taka burturav øðrum tímum, visir Herálvur Jacobsen á.

Renna ikki undan ábyrgd

Tað er í kjalarvørrinum á enn einum dømi um grova happing, at kjak um happing aftur er livna upp. Formaðurin í Føroya Lærarafelag harmast, at tey ikki fáa vart limir sínar betur.

– Tað er, tá keðiligar hendingar sum henda í Sandoyinni, at kjakið kemur upp aftur. Eg má siga, at eg harmist at reaktiónirnar móti skúla-leiðsluni og læraranum, serliga ymsastaðni á sosialu miðlunum, ofta fara út um mark. Eg vildi ynskt, at vit fingur vart limir okkara betri, greiðir Herálvur Jacobsen frá.

Tað, hann serliga meinar við, er at øll ábyrgdin verður plaserad á einkultu skúla-leiðsluni og á einkulta læraranum.

– Skúlin er sum ein einsamøll oyggj, tá kjakið tekur seg upp. Man gloymir fullkomiliga allar aðrar partar, og skúlin fær einsamallur

Herálvur Jacobsen, formannur í Føroya Lærarafelag

toyggj. Tað fólur so óráttvíst, at skúlin verður einsamallur lastaður fyrst tað, tá slíkt hendur, sigur Herálvur Jacobsen.

Hann leggur tó stóran dent á, at Fólkskúlin ikki roynir at renna undan ábyrgd. Børn eru sera nógv í skúlanum, og lærarar eru fyrst fyrst, tá happing gongur fyrst seg. Tí eiga og

føla lærarar eisini, at teir hava stóra ábyrgd, tá tað kemur til at fyrirbyrgja og basa happing.

Ógjørlig tvístøða

Í mai mánaði varð ein nýggj kanning um happing í Fólkskúlanum kunn-gjørd. Eitt nú visir kanningin, at 49 prosent av læraranum siga seg bert vera nøkulunda væl fyrst fakliga og út-búgvingarliga at handfara happing. Einans 10 prosent siga seg vera væl fyrst, og tað bendir á, at fleiri lærarar ikki meta seg hava nøktandi førleikar at basa happing.

Formaðurin í Føroya Lærarafelag eftirlýsir eisini meiri kunning frá Mentamálaráðnum, eitt nú um at man er farin at nýti eitt nýtt ástøði og nýggjar hættir at basa happing. Men í síðsta enda snýr tað seg eisini um jattan, ella mangul upp á sama. Tað er nevniliga ein greiður samanhangur millum, hvussu eitt barn trívist í skúlanum, og hvussu tað gongst við læringini.

– Tað snýr seg um ressursir. Á einari síðu hava vit ringar PISA-kanningar og annað, ið ger, at alsamt fleiri faklig krøv verða sett skúlanum. Og á hinari síðuni seta, og prioritera, for-eldur eisini krøv um trivnað í skúla-num. Men pengar fylgja ikki við, og tað setur skúlan og einkulta læraran í eina ógjørliga tvístøðu, har hann skal royna at finna eitt rímligt býti millum at seta tíð av til fakligheit og samstundis geva tíð til trivnað. Og her høvdu oyramerktir pengar til eitt nú floksins tíma hjálpt upp á ta tvístøðuna, greiðir Herálvur Jacobsen frá.

Í nýggju kanningini um happing siga 30,2 prosent av læraranum, at skúlin saknar orku at basa happing. 4,8 prosent sakna mannagongdir í skúlanum at basa happing, meðan 15,4 prosent sakna bæði orku og mannagongdir.